

Навчив сумлінно працювати

[Професор В. Євстратов, зав. кафедри обробки металів тиском ]

#2 от 27.01.2005

Людина йде від нас, а її думки та справи залишаються нащадкам. Багато з тих справ, які сьогодні нам здаються надзвичайно важливими, започаткував саме він, Микола Федорович. Ми вклоняємось йому за те, що він чітко усвідомив жорстку необхідність опанування викладацьким складом та студентством перспективних на той час інформаційних технологій. Він не лише говорив про важливість цієї справи. Він знайшов значні гроші, щоб купити коштовну обчислювальну техніку, призначив кваліфікованих викладачів, видав наказ про навчання керівного складу ХПІ. Проте на цьому не зупинився, а проявив наполегливість у реалізації свого задуму. Сподіваюсь, що і декани, і завідувачі кафедр добре пам'ятають, як протягом двох тижнів о 7:30 кожного ранку (саме на цю годину були призначені заняття!) він особисто перевіряв присутність на заняттях з обчислювальної техніки усіх згаданих у наказі. Сьогодні важко уявити, що б сталося, якби не своєчасне вольове рішення ректора. Багато років тому я був заступником голови методичної ради ХПІ і приймав участь у складанні щорічних звітів для Міносвіти. Мене завжди дивувала здатність Миколи Федоровича тримати в голові велетенський числовий матеріал, який характеризував діяльність інституту. “На те й шука, щоб карась не дрімав” – казав він, виправляючи якусь не зовсім справну цифру у звіті. На щастя, не пам'ятаю випадків, коли б він прикрашав звітність або займався окозамилуванням.

Перебуваючи на посаді декана машфаку, далі проректора з навчальної роботи, потім ректора, він завжди підкоряв людей не жорсткою вимогливістю начальника, а власним прикладом. Він був РОБІТНИКОМ, який усе знав, усе вмів і не цурався навіть чорнової роботи. Він був учителем, який навчив моє покоління сумлінно працювати.

Щира подяка йому за все це.